

[H. P. Hansen.]

meget som en Henstilling til et gammelt Menneske om at gaa derind. De er gaaet derind ganske frivilligt efter Ansøgning, og der har altid været flere, der vilde derind, end der har været Plads til.

Det ærede Medlem siger, at de gamle vil helst blive i deres eget Hjem. Ja, det er rigtigt, derfor skal de ogsaa have Lov til at blive der, men jeg spørger det ærede Medlem: Hvad skal de gamle Mennesker gøre, naar de er alene, ikke kan klare sig og for den Aldersrente, der udbetales til dem, ikke kan sikre sig den nødvendige Pleje? Jeg tror, at det ærede Medlem vil erkende, at i saadanne Tilfælde — og det er jo kun saadanne Tilfælde, der er Tale om — vil det være udmærket at have et Alderdomshjem, hvor de gamle Mennesker kan faa en god Behandling, og det tror jeg, jeg tør sige, de faar paa alle Alderdomshjem her i Landet.

Den voldsomme Kritik mod Arbejdsanstalterne var jo ogsaa ganske forfejlet. Det ærede Medlem og det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven har læst det første Stykke i Paragraffen, hvor der staar, at enhver Kommune med over 15 000 Indbyggere skal have en Arbejdsanstalt, og første Del af 2det Stykke, hvor der staar, at Amtskommuner og Byer med under 15 000 Indbyggere skal have hver en Anstalt. Saa siger det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven: Kan flere Kommuner ikke slutte sig sammen? Jeg henstiller til det ærede Medlem at læse hele 2det Stykke i Paragraffen. Hvis det ærede Medlem og det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen havde gjort sig den Ulejlighed, vilde man være kommet til det Resultat, at her var ikke den mindste Anledning til at kritisere. Der staar nemlig i Paragraffen, at flere Kommuner kan slutte sig sammen, ja, endog en Amtskommune kan slutte sig sammen med en Kommune med over 15 000 Indbyggere eller flere Kommuner med over 15 000 Indbyggere om en fælles Arbejdsanstalt. Her er altsaa ikke Tale om, at der Landet over skal opføres en Række Arbejdsanstalter, som man ikke har den mindste Anvendelse for. Nej, det er slaaet klart fast, at det kan ordnes paa denne Maade. Naar nu de ærede Medlemmer har undersøgt Forslaget, som det lyder, og udregnet, hvor mange Fattiggaarde eller Forsørgseshjem vi har i dette Land, saa tror jeg, jeg dristigt kan spørge dem: Tror de ærede Medlemmer, at det bliver nødvendigt at opføre en eneste Arbejdsanstalt? Nej! Vi har jo en Del Fattiggaarde endnu, selv om der er nedlagt en hel Del, og det staar i Motiverne til Forslaget, at man mener, at de fleste af

de nuværende Fattiggaarde kan benyttes som Arbejdsanstalter. Der bliver derfor efter den højtærede Ministers Mening — og jeg tror, den højtærede Minister skønner rigtigt her — ikke mindste Anledning til at opføre en eneste Arbejdsanstalt. Og jeg gentager, hvad jeg sagde før, at ogsaa det raadgivende Udvalg var her enigt om, at der naturligvis ikke skal opføres en eneste Bygning mere, end der var nødvendigt. Det er ikke Opgaven hverken for Rigsdagen eller Kommunerne at anvende Penge til unyttige Formaal, og derfor kan man være rolig med Hensyn til Arbejdsanstalterne.

Det samme gælder om Tvangsarbejdsanstalterne. Ogsaa her talte det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen i meget høje Toner om, hvad vi skal bruge disse Tvangsarbejdsanstalter til. Der er, tror jeg det ærede Medlem sagde, Tale om 1 paa Sjælland, 1 paa Lolland-Falster, 1 paa Bornholm, 1 paa Fyn og 2 i Jylland. Ja, men hvorledes er Forholdet? 6 skal der oprettes, og der findes i Øjeblikket 14, nemlig 4 paa Sjælland, 1 paa Bornholm, 1 paa Lolland-Falster, 1 paa Fyn og 7 i Jylland. Det vil altsaa sige, at man kan nedlægge 3 paa Sjælland og 5 i Jylland. Hvis det ærede Medlem havde læst Bemærkningerne igennem, vilde han have fundet disse Tal, og det ærede Medlem vilde have fundet, at der ogsaa staar, at man vil kunne anvende nogle af de nuværende Arbejdsanstalter og nedlægge Resten. Det ærede Medlem kunde da have staaet op og prist den højtærede Socialminister og sagt: Jeg takker den højtærede Minister, fordi han giver Anvisning paa, hvorledes man kan nedlægge Halvdelen af de nuværende Tvangsarbejdsanstalter. Det er dog et Fremskridt, at vi er kommet saa langt. I Stedet for staar det ærede Medlem op og kritiserer, at der skal opføres 6 Tvangsarbejdsanstalter, hvad der altsaa ikke skal.

Det ærede Medlem beklagede sig ogsaa med Hensyn til Arbejdskolonierne. Ja, er der nu nogen Grund til at beklage, at den højtærede Minister har stillet et Foralg som det, der foreligger her? Det ærede Medlem sagde: Skal det da være forbudt en Mand at lave en Arbejdskoloni? Nej, det skal det ikke. Det ærede Medlem og et hvilket som helst andet æret Medlem og en hvilken som helst anden i dette Land kan gaa hen og lave en eller flere Arbejdskolonier, hvis de har Lyst dertil; der er ingen, der vil lægge dem den mindste Hindring i Vejen, men den Dag, de kommer til Staten og siger: Maa vi faa Statsstøtte til disse Kolonier? er det rimeligt, man siger: Ja, men hvorledes er denne Koloni ind-